

ÁLDÁS VAGY ÁTOK?

Alapige: 1Mózes 3,17-19.

ÁLDÁS VAGY ÁTOK? | *Egy ember azt mondta egyszer a barátjának, hogy a kertje ásása közben gyakran gondol Ádámra és Évára, amikor pedig látta annak értetlenségét, így folytatta: Ha nem buknak el, akkor ásni is jobban szeretnék! Hát, van ebben valamilyen* Mert tegye fel a kezét az, aki még egyszer sem gondolt úgy a munkára, vagy a munkájára, mint szükséges rosszra, ami sok vesződséggel, fáradsággal, néha keserűséggel és fájdalommal, ehhez képest pedig gyakran csekély eredménnyel és haszonnal jár?

Bob Black amerikai anarchista író 1985-ben a beszédes című „A munka betiltása” című esszéjében ezt írta: *„Soha senkinek sem kellene dolgoznia. A világon szinte minden nyomorúságnak a munka az oka. Nevez meg szinte bármilyen gonosztságot, biztos, hogy a munkából fakadt, vagy abból, hogy olyan világban élünk, amely munkavégzésre van kitalálva. Ahhoz, hogy megszüntessük a szenvedést, abba kell hagynunk a munkát.”*

Egyszóval akkor hogyan tekintünk a munkára? Értsünk egyet Bob Black-kel? A munka áldás az vagy inkább átok?

NEM VOLT EZ MINDIG ÍGY! | Amikor a Paradicsomra gondolunk, gyakran az a tévedés él bennünk, hogy Ádám és Éva naphosszat wellneszettek, hiszen semmi dolguk nem volt. Élvezték az életet, örültek egymásnak, szüntelen gyönyörködtek a köréjük teremtett tökéletes világ látványában, este meg kéz a kézben megnézték a naplementét.

De olvasva a Biblia első lapjait semmi ilyennel nem találkozunk! Sőt, éppen arra csodálkozhatunk rá, hogy az 1Mózes 1-2. fejezeti úgy beszélnek a munkáról, mint ami egykor ajándék volt, azaz: áldás!

A 1Mózes 2,2-ben ezt olvassuk: ***Isten a hatodik nap végére befejezte a teremtés minden munkáját, és a hetedik napon visszavonult az alkotástól.*** Eszerint tehát Isten volt az első, aki dolgozott! Ráadásul az alkotás öröme is benne volt Isten teremtő munkájában, hiszen a teremtés elkészültének végén ezt olvassuk: ***És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.*** ^{1.Móz. 1,31.} A **19. zsoltár** pedig úgy beszél a teremtett világról, mint ami Isten munkáján keresztül az Ő dicsőségét hirdeti.

Amikor pedig Isten megteremtette az embert akkor nem tétlenségre teremtette őt, hiszen ezt olvassuk: ***népesítsétek be a földet, és vegyétek birtokba! Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a többi állatokon, amelyek a földön élnek és mozognak.*** ^{1Móz. 1,26.} Isten tehát nemcsak az első munkás volt, hanem az első munkaadó is, aki az embert munkára – *vegyétek birtokba és uralkodjatok a teremtett világon.* Ez azonban nem járt fáradsággal! Ádám és Éva nem ismerte a túlórárt, a haszontalanságot. Egy jóságos Isten alkalmazásában éltek, aki ismerve az alkotás örömét és elégedettségét, első munkaadóként ilyen örömmel és elégedettséggel együtt járó munkát adott Ádám és Éva munkavállalóknak! A Paradicsom Kft-nél senkinek sem jutott eszébe szidni a Nagyfőnököt, mert nem is volt miért!

A HURRIKÁN, AMI ÁTRAJZOLT MINDENT! | A munka, ahogyan azt Isten eredetileg eltervezte, örömteli cselekedet volt, ami nem járt fáradsággal, ami magában hordozta az alkotás izgalmát, és az sohasem szűnő elégedettség érzését. Egészen addig, amíg végig nem söpört

a Paradicsomon az a fránya hurrikán: a **bűnbeesés**, ami az emberi létezés egész táját átalakította!

Isten azután Ádámnak ezt mondta: Parancsoltam neked, hogy ne egyél annak a fának a gyümölcséből, de te inkább a feleségedre hallgattál, az ő szavának engedél, és ettél abból a gyümölcsből. Ezért megátkozom a földet miattad: egész életedben sok bajlódással és fáradsággal, naponta kell művelned, hogy megadja kenyeredet. Szántófölded töviseket és gyomokat nevel, te pedig azokat a növényeket eszed, amelyeket a földeden magadnak termesz. Bizony, arcod veritékével kell megszerezned mindennapi kenyeredet! Halálod napjáig keményen dolgozol, amíg visszatérsz a földbe, amelyből kiformáltalak, mert porból vagy, és ismét porrá leszel.

Ez a rész nem Isten gonoszságáról beszél, aki örömét leli a büntetésben! Isten ítélete az ember engedetlenségének a következménye volt, és világossá teszi, hogy Isten parancsainak súlya van! Nem pusztítja el az embert, jusson eszünkbe a Megváltó ígérete is itt hangzik el először (1Móz. 3,15.), de mert könnyelműen és nemtörődöm módon bánt az ajándékokkal, hát tk. elveszíti a munka örömét, az alkotás izgalmát. *A munka robottá válik, küzdelemmé, fájdalmas vesződéssé, ami veritékkel jár.* Hányan kiáltanak fel keserűségükben a Prédikátorhoz hasonlóan: ***Mert végül is mi haszna van a nap alatt a halandónak abból, hogy egész életében keményen dolgozott és a lelkét gyötörte? Hiszen napjai tele vannak szomorúsággal, munkája vesződéssel, s még éjjel sincs lelkének nyugta. Bizony, ez is hiábavalóság!*** Préd. 2,22-23. (Hát, ezért gondolt, talán nem is éppen a legkedvesebben a történetbeli barátunk ásás közben sűrűn Ádámra és Évára!)

REALISTA REMÉNYSÉGGEL | A *Miroslav Volf* idézet engem segített abban, hogy választ találgass arra kérdésre, ami igehirdetésem kiindulási pontja volt, azaz: „munka áldás vagy átok?” A horvát protestáns teológus „Work in the Spirit” c. könyvében ezt írta: „Az 1Mózes 2,15 és 1Mózes 3,17 kk. együtt megerősíti, hogy az emberi bűn megkerülhetetlen valósága a munkát elkerülhetlenül kétértelmű valósággá teszi: (a munka) egyszerre az ember Isten képmására való teremtettségének nemes kifejezése és fájdalmas tanúbizonyosága Istentől való eltávolodásunknak.”

Legyünk realisták! A munka ebben a világban, a maga teljes valójában, sohasem lesz már az, aminek Isten eltervezte! Sohasem lesz fáradság, küzdelem nélküli. Minden munkának, bárhol is dolgozzunk, mindig vannak és lesznek árnyoldalai, kihívásai. Egy bukott világban, amit olyan tökéletlen emberek alkotnak, mint te vagy én, a tökéletes munkahely illúzió!

De mégse veszítsük el a reménységünket! Mert munkánk nehézségei és küzdelmei között sem maradtunk magunkra! A „Velünk az Isten!” nemcsak a jó napokban érvényes ígéret, hanem a rossz napokban is az! Miért gondolod, hogy nem látja Isten azt, ha nem érzed magad jól a munkahelyeden?! Az az Isten, aki Krisztusban mindent nekünk ajándékozott, ne látná azt, hogy vergődés az életed, hogy utálsz azt, amit csinálnod kell?!

Légy reményteljes realista, aki tisztában van ennek a világnak bukottságával, a maga megsebzettségével, és ezért nincsenek irreális képzelgésai és elvárásai a munkával szemben, de aki a legnehezebb körülmények mégsem veszíti el a reménységét, mert tudja Isten sohasem hagyja őt magára!

A MUNKA, MINT ISTEN ESZKÖZE? | Mintha Pál is ugyanerről írta: *De nemcsak ennek örülünk, hanem a megpróbáltatásoknak is, amelyeket ki kell állnunk. Miért? Mert tudjuk, hogy ezek türelmes kitartást fejlesztenek ki bennünk. A kitartás eredménye a kipróbált jellem, abból pedig reménység származik, ez a reménység pedig soha nem fog csalódást okozni. Hiszen Isten szeretete betöltötte szívünket a Szentlélek által, aki Isten ajándéka a számunkra.* ^{Róm. 5,3-5.} Pál realista, és nem írja azt a levél címzettjeinek, hogy minden happy az életben! Tudja, hogy megpróbáltatások érik a római gyülekezet tagjait. Ennek ellenére mégsem menekülésre buzdítja őket, mégis kiutat mutat a helyzetükkel kapcsolatos érzéseikből. Egy másfajta hozzáállásra biztat, kitartásra és türelemre buzdítja őket. Mert e kettő, ahogy Pál írja, jótékony hatással lesz egész életükre, ahogy írja: ***A kitartás eredménye a kipróbált jellem, abból pedig reménység származik, ez a reménység pedig soha nem fog csalódást okozni.***

Keresztyén emberként tehát nem a menekülés az egyetlen opció! Mert a nemszeretem munkánkban való türelmes kitartás által jobbra és többé formálhat bennünket! Ez a gondolat pedig már árnyalja az igehirdetés elején feltett kérdésünket: *áldás vagy átok a munka. Sőt talán, át is fogalmazza azt:* a sok fájdalommal végzett munka is, lehet áldássá a számunkra, ha általa Isten formálhat bennünket!

S hidd el, ha a téged szerető Isten nem ott akar látni, ahol vagy, akkor elkészíti számodra a menekülést is szorult helyzetedből!